

have, saa længe de fungere i Overkriksretten, men naar deres Funktionstid opfører, indtræder der nye Regler, saa faa de Betaling for deres Arbejde i Henhold til det Lovforslag, som jeg har haft den Ære at fremsætte for det høje Ting. Men der er et Medlem af Overkriksretten, der ikke gaar af efter et vist Aaremaal, men først naar hans Embedstid er udløben, og det er Generalauditøren. Derfor oprettholdes hans Løn, saa længe han er i Embedet, og først naar der kommer en ny Generalauditor, indtræder der andre Forhold, saa maa han beklæde Stillingen som Medlem af Overkriksretten uden at oppebære nogen som helst Løn derfor, medens de øvrige Medlemmer, der vælges for et kortere Tidsrum, erholde 50 Kr. pr. Sag, saaledes som Lovforslaget gaar ud paa. Jeg tror derfor ikke, at de ærede Forslagsstillere have Ret, naar de mene at kunne henholde sig til Slutningsbestemmelsen i § 11 i Lov af 26. Marts 1870, hvor det hedder: „Naar nye Lønningslove træde i Kraft, bortfalder, for saa vidt ikke andet enten i denne Lov eller i fornævnte Love udtrykkelig er bestemt, ethvert Krav paa Lønning, der støttes paa de ældre for de paagældende Embeds- og Bestillingsmænds Vederlag af Statskassen givne Love og lignende Bestemmelser“. Der foregaar ingen Forandring i den nuværende Generalauditørs Lønning, der er ikke gjort nogen Forandring i Bestemmelserne med Hensyn til hans Lønningsforhold, de fortsættes uforandret, indtil han fratræder sit Embede, saa først træde andre Regler i Kraft for hans Efterfølger. Jeg kan derfor ikke anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse, men jeg er enig med den ærede Ordfører (Nørgaard) i at fraraade ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget.

Ivar Berendsen: Til den ærede Ordfører (Nørgaard) skal jeg ikke sige andet, end at han kunde passende have sparet sig at genoptage dette Spørgsmaal fra anden Behandling om den personlige Forfølgelse, der skulde ligge i denne Sag.

Overfor den højtærede Forsvarsminister er det saaledes, at der var der virkelig en Art saglig Argumentation, som, naar vi faa den gaaet igennem, muligvis kunde give Anledning til, at vi komme overens. § 10 i den Lov, som jeg mange Gange har citeret, Loven af 26. Marts 1870, har ikke alene et sidste Punktum, men ogsaa et første Punktum, og dets første Punktum lyder saaledes: „Hvad der ifølge tidligere

Lønningsbestemmelser er tillagt nogen mere i Indtægt. . . . end der ved en ny Lønningslov tillægges det af ham beklædte Embede eller Bestilling, beholder han som personligt Tillæg“. Der er med andre Ord aldeles ikke Tvivl om, at Generalauditøren i Egenskab af Assessor i Overkriksretten ved det Lovforslag, vi nu ere i Færd med at vedtage, mister noget, han efter tidligere Lønningsbestemmelser har haft. Der er — og jeg har henvendt mig til Jurister, inden jeg har været med til at stille dette Ændringsforslag, for at være sikker i min Sag — i Virkeligheden ingen Tvivl om; at fra det Øjeblik, da dette Lovforslag er gaaet ud af Rigsdagen og har faaet Kongens Underskrift, ere de 1,500 Kr.; Generalauditøren oppebar for Sæde i Overkriksretten; et personligt Tillæg. Dersom altsaa blot Forsvarsministeren i Dag her i Salen vil sige, at han agter at behandle Generalauditørens Honorar for Sæde i Overkriksretten i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Grundsætninger, saa er jeg for mit Vedkommende villig til at fratælde dette Ændringsforslag. Jeg har ogsaa i alt Fald adskillige af Forslagsstillernes Bemyndigelse og haaber, at jeg skal erhverve de øvriges Bemyndigelse til at fratælde Ændringsforslaget, hvis blot Forsvarsministeren vil sige de faa Ord: Ja, Generalauditørens Honorar for Sæde i Overkriksretten skal blive behandlet efter Lovgivningens almindelige Grundsætninger og efter Loven af 26. Marts 1870 § 10 og § 11 in fine. I saa Tilfælde skal det nemlig udlignes gennem Alderstillelag, og kun ved at vi give dispenserende Bestemmelser her i Rigsdagen kan han undgaa at faa det udlignet. Til den Grad er dette Forslag i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Grundsætninger, og derfor vil jeg endnu en Gang gøre Flertallet i denne Sal opmærksom paa, hvad det er, de stemme for, ifald de stemme mod vort Ændringsforslag.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem gør sig igen skyldig i en Fejltagelse; thi i § 10 af Loven af 26. Marts 1870, hvortil det ærede Medlem nu henholder sig, hedder det: „Hvad der ifølge tidligere Lønningsbestemmelser er tillagt nogen mere i Indtægt, end der ved en ny Lønningslov tillægges det af ham beklædte Embede eller Bestilling, beholder han som personligt Tillæg, dog at dette kun for saa vidt og paa samme Maade skal komme i Betragtning ved Pensionsberegning, som de Indtægter, hvorfor det er Erstatning,